

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3220/2015. (XI. 10.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.II.38.156/2014/8. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó előadta, hogy a Tolna Megyei Kormányhivatal Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala a TOD/25/25-3/2014. számú határozatával az ingatlanukon megépített bővítés elbontását rendelte el. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára keresetet nyújtottak be a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, amely a keresetet a 4.K.27.041/2014/10. számú ítéletében elutasította. Az indítványozók jogi képviselőjük útján felülvizsgálati kérelemmel fordultak a Kúriához. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.II.38.156/2014/8. számú ítéletében (a továbbiakban: Ítélet) a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.041/2014/10. számú ítéletét hatályában fenntartotta. Ezt követően fordultak az indítványozók alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással kérve a bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] Az indítványozók álláspontja szerint az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabályi alkalmazás történt. A bírósági eljárás során született döntésekre az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásnak közvetlen kihatása volt. Az indítványozók álláspontja szerint a lefolytatott – közigazgatási és bírósági – eljárások során a feljelentő magánszemély által, állítását bizonyítandó bizonyítékként becsatolt videofelvétel az eljárásban nem lett volna figyelembe vehető, mivel a feljelentő nem az eredeti felvételt bocsátotta

a hatóságok rendelkezésére, hanem arról ismeretlen körülmények között készült ún. másolatot CD formátumban. Az eljáró bíróságok a másolati jelleg vonatkozásában az indítványozók kifogásait nem fogadták el, és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 191. § (1) bekezdését figyelmen kívül hagyva nem vették figyelembe a bizonyíték felhasználásakor azt a körülményt sem, miszerint a másolati bizonyíték felhasználásához az indítványozók nem adták hozzájárulásukat. Az indítványukban hivatkoztak az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése és 28. cikke sérelmére.

- [4] Az Alkotmánybíróság főtítkára teljes körű hiánypótlásra hívta fel az indítványozókat, mivel az indítvány nem tartalmazott az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelmet, az indítványozók nem jelölték meg azt az alapjogot, amely ellentétes a sérelmezett jogszabályi rendelkezésekkel és bírói döntésekkel, az alkotmányjogi panasz nem tartalmazta az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, a konkrétan vizsgálandó jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, az alapjogsérelmet alátámasztó indokolást, továbbá nem csatolták az érvényes, eredeti aláírással ellátott, az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviselőre vonatkozó ügyvédi meghatalmazást.
- [5] Az indítványozók a hiánypótlási felhívásnak jogi képviselőjük útján határidőben eleget tettek és a felhívásra tett indítvány-kiegészítésükben az Ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Abtv. 27. §-a alapján kérték.
- [6] Az indítványozók – indítvány-kiegészítésében pontosított – álláspontja szerint az Ítélet megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének tisztességes eljáráshoz fűződő jogra vonatkozó rendelkezéseit, amikor az eljáró bíróságok a Pp. 191. § (1) bekezdésében előírtakkal szemben nem kötelezték a feljelentőt arra, hogy az eredeti video-felvételt tárja a bíróság elé és álláspontjuk szerint a Pp. hivatkozott rendelkezésének megsértésével hiányosan lefolytatott bizonyítási eljárás(ok) és ennek nyomán meghozott döntés nem meríti ki a tisztességes eljárás fogalmát.
- [7] Az indítványozók jogi képviselője a hiánypótlás során becsatolta az ügyvédi meghatalmazását.
- [8] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti

feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [9] 2.1. Az Alkotmánybíróság elsőként az alkotmányjogi panasz formai megfelelőségét vizsgálta.
- [10] Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [11] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók az Abtv. 27. §-a, valamint az 51. § (1) bekezdése szerinti jogosultnak tekinthetők, az indítványozók az egyedi ügyben érintett személyek és a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségüket kimerítették.
- [12] 2.2. Az Alkotmánybíróság ezt követően az alkotmányjogi panasz Abtv. 27. §-ában, illetve 29–31. §-aiban foglalt tartami befogadhatósági feltételeknek való megfelelőségét vizsgálta.
- [13] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók az ítéletet 2015. május 18-án vették át és az alkotmányjogi panaszát 2015. június 22-én adták postára, így az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett.
- [14] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasznak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha az alkotmányjogi panasz tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]; az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]; az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezéseket vagy bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont]; az Alaptörvény megsértettnek állított rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont]; indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezések, bírói döntés miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]; valamint kifejezett kérelmet a jogszabályi rendelkezés

vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].

- [15] Az indítványozók panaszukban megjelölték azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az alkotmányjogi panasz elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [az Abtv. 27. §-a], továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (az ítélet) és jogszabályi rendelkezést [a Pp. 191. § (1) bekezdése], valamint az Alaptörvény megsértettnek állított rendelkezését [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a panasz kifejezett kérelmet tartalmaz az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára (az ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése).
- [16] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróságnak kizárólag a bírói döntés alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van jogköre, amelynek célja a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölése.
- [17] Azt indítványozók az ítélet kapcsán az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét állították. Panaszukban nem a bíróság által alkalmazott jogszabályi rendelkezés [a Pp. 191. § (1) bekezdése] alaptörvény-ellenességét állították, hanem a bírósági eljárás során felhasznált video-felvétel bizonyítékként való mérlegelése kapcsán a bíróság eljárását tartották törvényellenesnek és ebből következően alaptörvény-ellenesnek. Az ítélet indokolása rögzíti, hogy a videofelvétel tartalma, az egyértelműen beazonosítható – az E.ON által 2003. augusztus 31-én felállított – villanyoszlop léte bír bizonyító erővel, melyhez képest irreleváns, hogy a kópia eredeti vagy másolat, ennek folytán nincs ok arra, hogy a videofelvétel a bizonyítékok közül kirekesztésre kerüljön. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van jogköre. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a „jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel nem orvosolható” [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]]. Alkotmányjogi panaszt csak Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet alapítani.

- [18] Az indítványozó által az ítélet kapcsán felvetett jogértelmezési és joggyakorlati aggályok azonban nem alkotmányossági kérdések. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételnek, mivel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatosan az sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet nem vetett fel, ezért az alkotmányjogi panasz nem befogadható.
- [19] 3. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági akadály miatt az Alkotmánybíróság Ügyrendje 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében előírtakra is, visszautasította.

Budapest, 2015. november 3.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2116/2015.

